

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA RADY 2010/24/EÚ

zo 16. marca 2010

o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 113 a 115,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Vzájomná pomoc medzi členskými štátmi pri vymáhaní pohľadávok, ktoré majú členské štáty voči sebe, ako aj pri vymáhaní pohľadávok Únie v súvislosti s určitými daňami a inými opatreniami prispieva k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu. Zabezpečuje sa ňou daňová neutralita a umožňuje členským štátom v prípade cezhraničných transakcií odstraňovať diskriminačné ochranné opatrenia, ktorých zmyslom bolo zabráňovať podvodom a rozpočtovým stratám.
- (2) Mechanizmy vzájomnej pomoci pri vymáhaní sa prvýkrát vymedzili v smernici Rady 76/308/EHS z 15. marca 1976 o vzájomnej pomoci pri refundácii pohľadávok vyplývajúcich z činností, ktoré tvoria časť systému financovania Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu a o poľnohospodárskych poplatkoch a clách ⁽³⁾. Uvedená smernica a akty, ktorými

sa zmenila a doplnila, boli kodifikované smernicou Rady 2008/55/ES z 26. mája 2008 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení ⁽⁴⁾.

- (3) Tieto mechanizmy, ktoré predstavovali prvý krok vedúci k zlepšeniu postupov vymáhania v rámci Únie tým, že sa aproximovali uplatniteľné vnútroštátne pravidlá, sa však ukázali ako nedostatočné na splnenie požiadaviek vnútorného trhu, ktorý zaznamenal vývoj za posledných tridsať rokov.

- (4) V záujme lepšej ochrany finančných záujmov členských štátov a zabezpečenia neutrality na vnútornom trhu je potrebné rozšíriť rozsah uplatňovania vzájomnej pomoci pri vymáhaní na pohľadávky týkajúce daní a poplatkov, na ktoré sa zatiaľ nevzťahuje vzájomná pomoc pri vymáhaní, pričom v snahe zvládnuť zvýšený počet žiadostí o pomoc a dosiahnuť lepšie výsledky je nevyhnutné, aby táto pomoc bola efektívnejšia, účinnejšia a ľahšie uplatniteľná v praxi. Na splnenie týchto cieľov sú potrebné dôležité úpravy, pretože len zmena a doplnenie platnej smernice 2008/55/ES by nestačila. Smernica 2008/55/ES by sa preto mala zrušiť a nahradiť novým právnym nástrojom, ktorý sa opiera o výsledky dosiahnuté smernicou 2008/55/ES, ale tam, kde je to potrebné, stanovuje jasnejšie a presnejšie pravidlá.

- (5) Jasnejšími pravidlami by sa prispelo k širšej výmene informácií medzi členskými štátmi. Zavedením takýchto pravidiel by sa tiež umožnilo, aby sa vzťahovali na všetky právnické a fyzické osoby v Únii, čím sa zohľadní neustále sa rozširujúca škála právnych inštitútov, ktoré zahŕňajú nielen tradičné inštitúty ako trusty a nadácie, ale aj všetky nové nástroje, ktoré môžu vytvoriť platitelia dane v členských štátoch. Navyše by vďaka nim bolo možné zohľadniť všetky formy, ktoré môžu mať pohľadávky orgánov verejnej moci týkajúce sa daní, poplatkov,

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. februára 2010 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Stanovisko zo 16. júla 2009 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 73, 19.3.1976, s. 18.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 150, 10.6.2008, s. 28.

náhrad a intervencií vrátane všetkých peňažných pohľadávok voči dotknutému platiteľovi dane alebo tretej strane, ktoré nahrádzajú pôvodnú pohľadávku. Presnejšie pravidlá sú v prvom rade potrebné na účely lepšieho vymedzenia práv a povinností všetkých dotknutých strán.

- (6) Táto smernica by nemala mať vplyv na právomoc členských štátov určovať opatrenia na vymáhanie, ktoré majú k dispozícii podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov. Je však potrebné zabezpečiť, aby bezproblémové fungovanie systému vzájomnej pomoci ustanoveného v tejto smernici neohrozovali ani rozdiely medzi vnútroštátnymi zákonmi, ani nedostatok koordinácie medzi príslušnými orgánmi.
- (7) Vzájomná pomoc môže spočívať v tom, že dožiadaný orgán môže poskytovať dožadujúcemu orgánu informácie, ktoré dožadujúci orgán potrebuje na vymáhanie pohľadávok vzniknutých v dožadujúcom členskom štáte, a dlžníkovi oznamovať všetky dokumenty súvisiace s takýmito pohľadávkami, ktoré pochádzajú z dožadujúceho členského štátu. Dožiadaný orgán môže tiež vymáhať pohľadávky vzniknuté v dožadujúcom členskom štáte alebo prijať predbežné opatrenia na zabezpečenie vymáhania týchto pohľadávok.
- (8) Prijatím jednotného nástroja, ktorý sa má používať na exekučné opatrenia v dožiadanom členskom štáte, ako aj prijatím jednotného štandardného formulára na oznamovanie nástrojov a rozhodnutí týkajúcich sa pohľadávky by sa mali vyriešiť problémy uznávania a prekladu nástrojov pochádzajúcich z iného členského štátu, ktoré sú hlavnou príčinou neefektívnosti súčasných mechanizmov pomoci.
- (9) Mal by sa vytvoriť právny základ pre výmenu informácií bez predchádzajúcej žiadosti o osobitných prípadoch vrátenia dane. Z dôvodu efektivity by sa tiež malo umožniť daňovým úradníkom členského štátu, aby mohli byť prítomní alebo aby sa mohli zúčastňovať na správnych vyšetrovaniach v inom členskom štáte. Mala by sa taktiež ustanoviť priamejšia výmena informácií medzi úradmi s cieľom urýchliť a zefektívniť pomoc.
- (10) Z dôvodu zvyšujúcej sa mobility v rámci vnútorného trhu a obmedzení uložených zmluvou alebo inými právnymi predpismi na záruky, ktoré možno požadovať od platcov dane, ktorí nie sú usadení na území určitej krajiny, by sa mali rozšíriť možnosti žiadať o opatrenia na vymáhanie alebo o predbežné opatrenia v inom členskom štáte. Keďže rozhodujúcim faktorom je vek pohľadávky, členské štáty by mali mať možnosť požiadať o vzájomnú pomoc aj vtedy, keď sa ešte úplne nevyčerпали domáce prostriedky na vymáhanie, okrem iného v prípade, pokiaľ by použitie takýchto postupov v dožadujúcom členskom štáte spôsobilo neprimerané ťažkosti.
- (11) Všeobecná povinnosť zasielať žiadosti a dokumenty v digitálnej forme a prostredníctvom elektronickej siete a presné pravidlá používania jazykov pri žiadostiach a dokumentoch by mali členským štátom umožniť vybavovať žiadosti rýchlejšie a jednoduchšie.
- (12) Počas procesu vymáhania v dožiadanom členskom štáte môže dotknutá osoba napadnúť pohľadávku, oznámenie orgánov dožadujúceho členského štátu alebo nástroj, ktorý umožňuje vymáhanie tejto pohľadávky. Malo by sa ustanoviť, že v takýchto prípadoch by sa dotknutá osoba mala obrátiť na orgán dožadujúceho členského štátu, ktorý je v tejto veci príslušný, a že dožiadaný orgán by mal prerušiť, ak dožadujúci orgán nepožiada inak, akékoľvek exekučné konanie, ktoré už začal, až do prijatia rozhodnutia príslušným orgánom dožadujúceho členského štátu.
- (13) S cieľom motivovať členské štáty, aby na vymáhanie pohľadávok iných členských štátov venovali dostatok prostriedkov, by mal byť dožiadaný členský štát schopný vymôcť od dlžníka náklady súvisiace s vymáhaním.
- (14) Efektivita by sa najlepšie dosiahla vtedy, keď by dožiadaný orgán pri vybavovaní žiadosti o pomoc mohol využiť právomoci vyplývajúce z jeho vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sa uplatňujú na pohľadávky týkajúce sa rovnakých alebo podobných daní alebo poplatkov. Ak podobná daň alebo podobný poplatok neexistujú, najvhodnejším postupom by bol postup ustanovený v právnych predpisoch dožiadaneho členského štátu, ktorý sa uplatňuje na pohľadávky týkajúce sa dane z príjmu fyzických osôb. Takéto využívanie vnútroštátnych právnych predpisov by sa nemalo stať všeobecným pravidlom v súvislosti s udeľovaním prednosti pohľadávkam, ktoré vzniknú v dožiadanom členskom štáte. Malo by sa však umožniť, aby sa prednosť mohla udeľovať aj pohľadávkam iných členských štátov na základe dohody medzi príslušnými členskými štátmi.

(15) Pokiaľ ide o otázku premlčania, je potrebné súčasné pravidlá zjednodušiť a ustanoviť, že pozastavenie, prerušenie alebo predĺženie premlčacích lehôt sa vo všeobecnosti určuje podľa zákonov platných v dožiadanom členskom štáte s výnimkou prípadov, keď podľa zákonov platných v tomto štáte pozastavenie, prerušenie alebo predĺženie premlčacej lehoty nie je možné.

(16) V záujme efektivity sa vyžaduje, aby sa informácie zasielané v priebehu poskytovania vzájomnej pomoci mohli použiť v členskom štáte, ktorý informácie prijíma, na iné účely ako tie, ktoré sú ustanovené v tejto smernici, ak to umožňujú vnútroštátne právne predpisy členského štátu, ktorý tieto informácie poskytol, ako aj členského štátu, ktorý ich prijal.

(17) Táto smernica by nemala brániť plneniu akejkoľvek povinnosti poskytovať širšiu pomoc, ktorá vyplýva z dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní.

(18) Opatrenia potrebné na vykonanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.

(19) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva sa členské štáty vyzývajú, aby vo vlastnom záujme a v záujme Únie vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky zhody zobrazujúce v čo najväčšej možnej miere vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu.

(20) Keďže ciele tejto smernice, a to ustanovenie jednotného systému pomoci pri vymáhaní v rámci vnútorného trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodu potreby jednotnosti, užitočnosti a účinnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(21) Touto smernicou sa dodržiavajú základné práva a zachovávajú zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Touto smernicou sa ustanovujú pravidlá, podľa ktorých si majú členské štáty v jednotlivých členských štátoch poskytovať pomoc pri vymáhaní pohľadávok uvedených v článku 2, pokiaľ tieto pohľadávky vznikli v inom členskom štáte.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na pohľadávky, ktoré sa týkajú:

a) všetkých daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré vyberá členský štát alebo jeho územný či správny celok vrátane miestnych orgánov, alebo ktoré sa vyberajú v jeho mene alebo v mene Únie;

b) náhrad, intervencií a iných opatrení tvoriacich súčasť systému celkového alebo čiastočného financovania z Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) vrátane súm, ktoré sa majú vybrať v súvislosti s uvedenými činnosťami;

c) poplatkov a iných odvodov ustanovených v rámci spoločnej organizácie trhu v sektore cukru.

2. Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice patria:

a) správne sankcie, pokuty, poplatky a prirážky súvisiace s pohľadávkami, pri ktorých je možné požiadať o vzájomnú pomoc v súlade s odsekom 1, uložené správnymi orgánmi, ktoré sú príslušné vyberať predmetné dane alebo poplatky alebo vykonávať správne vyšetrovanie súvisiace s týmito daňami alebo poplatkami, alebo potvrdené na žiadosť týchto správnych orgánov správnymi alebo súdnymi orgánmi;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

b) poplatky za osvedčenia a podobné doklady vydávané v súvislosti s administratívnymi postupmi týkajúcimi sa poplatkov a daní;

c) úroky a náklady súvisiace s pohľadávkami, pri ktorých je možné požiadať o vzájomnú pomoc v súlade s odsekom 1 alebo písmenami a) alebo b) tohto odseku.

3. Táto smernica sa nevzťahuje na:

a) povinné príspevky sociálneho zabezpečenia splatné členskému štátu alebo jeho celku, alebo inštitúciám sociálneho zabezpečenia zriadeným podľa verejného práva;

b) poplatky neuvedené v odseku 2;

c) poplatky zmluvnej povahy, ako napríklad protihodnota za verejnoprospešné služby;

d) trestné sankcie uložené na základe trestného stíhania alebo iné trestné sankcie, na ktoré sa nevzťahuje písmeno a) odseku 2.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

a) „dožadujúci orgán“ je ústredný kontaktný úrad, kontaktný úrad alebo kontaktná jednotka členského štátu, ktorý alebo ktorá žiada o pomoc v súvislosti s pohľadávkou uvedenou v článku 2;

b) „dožiadaný orgán“ je ústredný kontaktný úrad, kontaktný úrad alebo kontaktná jednotka členského štátu, ktorý alebo ktorá sa žiada o pomoc;

c) „osoba“ je:

i) fyzická osoba;

ii) právnická osoba;

iii) pokiaľ to platné právne predpisy ustanovujú, združenie osôb uznané za spôsobilé k právnym úkonom, ktoré však nemá právne postavenie právnickej osoby, alebo

iv) akýkoľvek iný právny inštitút akejkoľvek povahy a formy, s právnou subjektivitou alebo bez nej, ktorý

vlastní alebo spravuje aktíva, ktoré vrátane príjmu z nich odvodeného podliehajú akejkoľvek dani, na ktorú sa vzťahuje táto smernica;

d) „elektronicky“ znamená používanie elektronického zariadenia na spracovanie (vrátane digitálnej kompresie) a uchovávanie údajov, ako aj používanie drôtov, rádiového prenosu, optických technológií alebo iných elektromagnetických prostriedkov;

e) „sieť CCN“ je spoločná platforma založená na spoločnej komunikačnej sieti (Common Communication Network – CCN), ktorú vytvorila Únia pre všetky elektronické prenosy medzi príslušnými orgánmi v oblasti ciel a daní.

Článok 4

Organizácia

1. Každý členský štát oznámi Komisii do 20. mája 2010 svoj príslušný orgán alebo orgány (ďalej len „príslušný orgán“) na účely tejto smernice a bezodkladne informuje Komisiu o akejkoľvek zmene v tejto súvislosti.

Komisia prijaté informácie sprístupní ostatným členským štátom a zoznam orgánov členských štátov uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

2. Príslušný orgán určí ústredný kontaktný úrad, ktorý má hlavnú zodpovednosť za kontakty s ostatnými členskými štátmi v oblasti vzájomnej pomoci, na ktorú sa vzťahuje táto smernica.

Ústredný kontaktný úrad sa môže určiť aj ako úrad zodpovedný za kontakty s Komisiou.

3. Príslušný orgán každého členského štátu môže určiť kontaktné úrady, ktoré sú zodpovedné za kontakty s ostatnými členskými štátmi, pokiaľ ide o vzájomnú pomoc v súvislosti s jedným či viacerými konkrétnymi druhmi alebo kategóriami daní a poplatkov uvedených v článku 2.

4. Príslušný orgán každého členského štátu môže určiť úrady, ktoré nie sú ústredným kontaktným úradom ani kontaktnými úradmi, za kontaktné jednotky. Kontaktné jednotky žiadajú o vzájomnú pomoc alebo ju poskytujú podľa tejto smernice vo vzťahu k ich konkrétnej územnej alebo operačnej pôsobnosti.

5. Keď kontaktný úrad alebo kontaktná jednotka dostanú žiadosť o vzájomnú pomoc, ktorá si vyžaduje kroky nad rámec im pridelených právomocí, žiadosť bezodkladne postúpi príslušnému úradu alebo jednotke, pokiaľ ich poznajú, alebo ústrednému kontaktnému úradu a oznámia to dožadujúcemu orgánu.

6. Príslušný orgán každého členského štátu informuje Komisiu o svojom ústrednom kontaktnom úrade a všetkých kontaktných úradoch alebo kontaktných jednotkách, ktoré určil. Komisia dáva prijaté informácie k dispozícii ostatným členským štátom.

7. Všetky informácie posielajú ústredný kontaktný úrad alebo sa posielajú v jeho mene alebo na individuálnom základe po dohode s ním, čím sa zabezpečuje efektívnosť komunikácie.

KAPITOLA II

VÝMENA INFORMÁCIÍ

Článok 5

Žiadosť o informácie

1. Na žiadosť dožadujúceho orgánu poskytuje dožiadaný orgán všetky informácie, pri ktorých je možné predvídať, že budú pre dožadujúci orgán relevantné pri vymáhaní jeho pohľadávok uvedených v článku 2.

Na účely poskytnutia týchto informácií zabezpečuje dožiadaný orgán vykonanie všetkých správnych vyšetrovaní, ktoré sú potrebné na ich získanie.

2. Dožiadaný orgán nie je povinný poskytovať informácie:

- a) ktoré by nemohol získať na účely vymáhania podobných pohľadávok, ktoré by vznikli v dožiadanom členskom štáte;
- b) ktorými by sa mohlo porušiť akékoľvek obchodné, priemyselné alebo služobné tajomstvo;
- c) ktorých zverejnenie by mohlo mať za následok ohrozenie bezpečnosti dožiadaného členského štátu alebo by mohlo byť v rozpore s jeho verejným poriadkom.

3. Odsek 2 sa v nijakom prípade nemôže vykladať tak, že sa ním povoľuje dožiadateľnému orgánu členského štátu odmietnuť poskytnutie informácií len preto, lebo tieto informácie má

banka, iná finančná inštitúcia, poverenec alebo osoba konajúca v zastúpení alebo v postavení splnomocnenca, alebo pretože sa týkajú obchodných podielov na určitej osobe.

4. Dožiadaný orgán informuje dožadujúci orgán o dôvodoch zamietnutia žiadosti o poskytnutie informácií.

Článok 6

Výmena informácií bez predchádzajúcej žiadosti

Ak sa vrátenie daní alebo poplatkov iných ako daň z pridanej hodnoty týka osoby usadenej alebo s trvalým pobytom v inom členskom štáte, členský štát, z ktorého sa má vrátenie uskutočniť, môže informovať členský štát usadenia alebo trvalého pobytu o nadchádzajúcom vrátení.

Článok 7

Prítomnosť v správnych úradoch a účasť na správnych vyšetrovaniach

1. Na základe dohody medzi dožadujúcim orgánom a dožiadaným orgánom a v súlade s mechanizmami ustanovenými dožiadaným orgánom môžu úradníci poverení dožadujúcim orgánom byť v záujme podpory vzájomnej pomoci ustanovenej v tejto smernici:

- a) prítomní v úradoch, v ktorých správne orgány dožiadaného členského štátu vykonávajú svoju činnosť;
- b) prítomní na správnych vyšetrovaniach vykonávaných na území dožiadaného členského štátu;
- c) pomáhať príslušným úradníkom dožiadaného členského štátu počas súdneho konania v tomto členskom štáte.

2. Pokiaľ je to povolené na základe platných právnych predpisov v dožiadanom členskom štáte, môže sa v dohode uvedenej v písmene b) odseku 1 ustanoviť, že úradníci dožadujúceho členského štátu môžu kladť otázky jednotlivcom a skúmať záznamy.

3. Úradníci poverení dožadujúcim orgánom, ktorí využívajú možnosti uvedené v odsekoch 1 a 2, musia byť kedykoľvek schopní predložiť písomné poverenie, v ktorom je uvedená ich totožnosť a funkcia.

KAPITOLA III

POMOC PRI OZNAMOVANÍ DOKUMENTOV

Článok 8

Žiadosť o oznámenie určitých dokumentov týkajúcich sa pohľadávok

1. Na žiadosť dožadujúceho orgánu oznamuje dožiadaný orgán adresátovi všetky dokumenty vrátane dokumentov súdnej povahy, ktoré pochádzajú z dožadujúceho členského štátu a ktoré sa týkajú pohľadávky, ako je uvedená v článku 2, alebo jej vymáhania.

K žiadosti o oznámenie sa priložá štandardný formulár, ktorý obsahuje minimálne tieto informácie:

- a) meno, adresu a ďalšie údaje potrebné na identifikáciu adresáta;
- b) účel oznámenia a lehota, v ktorej by sa malo oznámenie vykonať;
- c) opis priloženého dokumentu a povahy dotknutej pohľadávky a jej výšku;
- d) meno, adresu a ďalšie kontaktné údaje týkajúce sa:
 - i) úradu zodpovedného v súvislosti s priloženým dokumentom, a ak je odlišný, aj
 - ii) úradu, na ktorom je možné získať ďalšie informácie týkajúce sa oznámeného dokumentu alebo možnosti napadnúť platobnú povinnosť.

2. Dožadujúci orgán zasiela žiadosť o oznámenie podľa tohto článku len v prípade, ak nemôže uskutočniť oznámenie v súlade s predpismi upravujúcimi oznamovanie dotknutých dokumentov v dožadujúcom členskom štáte alebo ak by takéto oznámenie spôsobilo neprimerané ťažkosti.

3. Dožiadaný orgán bezodkladne informuje dožadujúci orgán o každom opatrení prijatom na základe jeho žiadosti o oznámenie, a najmä o dátume, keď bol dokument oznámený adresátovi.

Článok 9

Spôsoby oznamovania

1. Dožiadaný orgán zabezpečuje, aby sa oznámenie v dožiadanom členskom štáte uskutočnilo v súlade s vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi postupmi platnými v dožiadanom členskom štáte.

2. Odsek 1 nie je dotknutá žiadna iná forma oznámenia, ktoré vykonáva príslušný orgán dožadujúceho členského štátu v súlade s platnými pravidlami tohto členského štátu.

Príslušný orgán zriadený v dožadujúcom členskom štáte môže osobe na území iného členského štátu priamo oznámiť akýkoľvek dokument doporučené alebo elektronicky.

KAPITOLA IV

OPATRENIA NA VYMÁHANIE ALEBO PREDBEŽNÉ OPATRENIA

Článok 10

Žiadosť o vymáhanie

1. Na žiadosť dožadujúceho orgánu vymáha dožiadaný orgán pohľadávky, na ktoré sa vzťahuje exekučný titul v dožadujúcom členskom štáte.

2. Len čo dožadujúci orgán získa akékoľvek relevantné informácie týkajúce sa záležitosti, v súvislosti s ktorou vznikla žiadosť o vymáhanie, postupuje ich dožiadanému orgánu.

Článok 11

Podmienky, ktoré sa vzťahujú na žiadosť o vymáhanie

1. Dožadujúci orgán nemôže požiadať o vymáhanie, ak a pokiaľ je pohľadávka a/alebo nástroj umožňujúci jej vymáhanie v dožadujúcom členskom štáte napadnutý, s výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje článok 14 ods. 4 tretí pododsek.

2. Predtým ako dožadujúci orgán podá žiadosť o vymáhanie, musí uplatniť vhodné postupy vymáhania, ktoré sú dostupné v dožadujúcom členskom štáte, s výnimkou týchto situácií:

- a) ak je zrejmé, že v dožadujúcom členskom štáte sa nenachádzajú žiadne aktíva, ktoré by sa mohli vymáhať, alebo že takéto postupy nebudú viesť k úplnej úhrade pohľadávky, pričom dožadujúci orgán má konkrétne informácie o tom, že dotknutá osoba má aktíva v dožiadanom členskom štáte;
- b) ak by použitie takýchto postupov v dožadujúcom členskom štáte spôsobilo neprimerané ťažkosti.

Článok 12

Exekučný titul v dožiadanom členskom štáte a ďalšie sprievodné dokumenty

1. Ku každej žiadosti o vymáhanie je priložený jednotný exekučný titul v dožiadanom členskom štáte.

Tento jednotný exekučný titul v dožiadanom členskom štáte zohľadňuje podstatné prvky pôvodného exekučného titulu a predstavuje jediný základ pre opatrenia na vymáhanie a predbežné opatrenia, ktoré sa prijali v dožiadanom členskom štáte. V tomto členskom štáte nepodlieha nijakému úkonu uznania, doplnenia alebo nahradenia.

Jednotný exekučný titul obsahuje minimálne tieto informácie:

- a) informácie dôležité na identifikovanie pôvodného exekučného titulu, opis pohľadávky vrátane jej povahy, obdobia, na ktoré sa pohľadávka vzťahuje, akékoľvek dátumy dôležité pre exekučné konanie, ako aj výšku pohľadávky a jej jednotlivé zložky ako istina, naakumulovaný úrok atď.;
- b) meno a ďalšie údaje potrebné na identifikáciu dlžníka;
- c) meno, adresu a ďalšie kontaktné údaje týkajúce sa:
 - i) úradu zodpovedného za stanovenie pohľadávky, a ak sa líši, aj
 - ii) úradu, na ktorom je možné získať ďalšie informácie týkajúce sa pohľadávky alebo možnosti napadnúť platobnú povinnosť.

2. K žiadosti o vymáhanie pohľadávky sa môžu priložiť ďalšie dokumenty týkajúce sa tejto pohľadávky, ktoré boli vydané v dožadujúcom členskom štáte.

Článok 13

Vybavenie žiadosti o vymáhanie

1. Na účely vymáhania v dožiadanom členskom štáte sa s každou pohľadávkou, v súvislosti s ktorou sa podala žiadosť

o vymáhanie, zaobchádza tak, akoby išlo o pohľadávku dožiadaného členského štátu, pokiaľ nie je v tejto smernici ustanovené inak. Ak sa v tejto smernici neustanovuje inak, dožiadaný orgán využíva právomoci a postupy stanovené v zákonoch, iných právnych predpisoch alebo správnych opatreniach dožiadaného členského štátu, ktoré sa vzťahujú na pohľadávky týkajúce sa rovnakej, alebo ak rovnaká neexistuje, podobnej dane alebo podobného poplatku.

Ak dožiadaný orgán dospeje k záveru, že sa rovnaké alebo podobné dane alebo poplatky na jeho území nevyberajú, využije právomoci a postupy stanovené v zákonoch, iných právnych predpisoch alebo správnych opatreniach dožiadaného členského štátu, ktoré sa vzťahujú na pohľadávky týkajúce sa dane z príjmu fyzických osôb, ak sa v tejto smernici neustanovuje inak.

Dožiadaný členský štát nie je povinný dať pohľadávkam iných členských štátov prednosť, ktorú dáva podobným pohľadávkam vznikajúcim v tomto členskom štáte, ak sa dotknuté členské štáty nedohodnú inak alebo ak sa neustanovuje inak v právnych predpisoch dožiadaného členského štátu. Členský štát, ktorý dáva pohľadávkam iného členského štátu prednosť, nesmie odmietnuť dať za rovnakých podmienok takú istú prednosť rovnakým alebo podobným pohľadávkam ostatných členských štátov.

Dožiadaný členský štát vymáha pohľadávku vo svojej mene.

2. Dožiadaný orgán vyvinie úsilie, aby riadne informoval dožadujúci orgán o každom opatrení prijatom na základe žiadosti o vymáhanie.

3. Od dátumu prijatia žiadosti o vymáhanie účtuje dožiadaný orgán úrok z omeškania v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi a správными opatreniami platnými v dožiadanom členskom štáte.

4. Dožiadaný orgán môže v prípadoch, ak to umožňujú zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia platné v dožiadanom členskom štáte, poskytnúť dlžníkovi čas na zaplatenie alebo povoliť platbu v splátkach a môže v tejto súvislosti účtovať úrok. Dožiadaný orgán následne informuje dožadujúci orgán o takomto rozhodnutí.

5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 20 ods. 1, dožiadaný orgán poukáže dožadujúcemu orgánu sumy vymožené v súvislosti s pohľadávkou a úrok uvedený v odsekoch 3 a 4 tohto článku.

Článok 14

Spory

1. Spory týkajúce sa pohľadávky, pôvodného exekučného titulu v dožadujúcom členskom štáte alebo jednotného exekučného titulu v dožiadanom členskom štáte, ako aj spory týkajúce sa platnosti oznámenia, ktoré zaslal príslušný orgán dožadujúceho členského štátu, patria do pôsobnosti orgánov dožadujúceho členského štátu, ktoré sú v tejto veci príslušné. Ak v priebehu procesu vymáhania zainteresovaná strana napadne pohľadávku, pôvodný exekučný titul v dožadujúcom členskom štáte alebo jednotný exekučný titul v dožiadanom členskom štáte, dožiadaný orgán oznámi tejto strane, že sa musí obrátiť na orgán dožadujúceho členského štátu, ktorý je v tejto veci príslušný, v súlade s jeho platnými zákonmi.

2. Spory týkajúce sa exekučných opatrení prijatých v dožiadanom členskom štáte alebo týkajúce sa platnosti oznámenia, ktoré zaslal príslušný orgán dožiadaného členského štátu, sa predkladajú orgánu tohto členského štátu, ktorý je v tejto veci príslušný, v súlade s jeho zákonmi a inými právnymi predpismi.

3. Ak bola pohľadávka napadnutá v zmysle odseku 1 pred orgánom dožadujúceho členského štátu, ktorý je v tejto veci príslušný, dožadujúci orgán o tom informuje dožiadaný orgán a uvedie rozsah, v akom pohľadávka napadnutá nebola.

4. Hneď ako dožiadaný orgán dostane od dožadujúceho orgánu alebo zainteresovanej strany informácie uvedené v odseku 3, preruší exekučné konanie v rozsahu, v akom bola pohľadávka napadnutá, až do rozhodnutia orgánu, ktorý je v tejto veci príslušný, pokiaľ dožadujúci orgán nepožiada inak v súlade s tretím pododsekom tohto odseku.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 16, môže dožiadaný orgán na žiadosť dožadujúceho orgánu alebo v prípade, že to dožiadaný orgán z iného dôvodu považuje za potrebné, prijať predbežné opatrenia na zabezpečenie vymáhania do tej miery, do akej to umožňujú zákony alebo iné právne predpisy platné v dožiadanom členskom štáte.

Dožadujúci orgán môže v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi a správными postupmi platnými v dožadujúcom členskom štáte požiadať dožiadaný orgán o vymáhanie napadnutej pohľadávky alebo napadnutej časti pohľadávky, pokiaľ takýto postup umožňujú príslušné zákony, iné právne predpisy a správne postupy platné v dožiadanom členskom štáte. Každá takáto žiadosť musí byť odôvodnená. Ak je následný výsledok sporu v prospech dlžníka, dožadujúci orgán je povinný uhradiť všetky vymožené sumy spolu s akoukoľvek prípadnou dlhovanou kompenzáciou v súlade so zákonmi platnými v dožiadanom členskom štáte.

Ak príslušné orgány dožadujúceho členského štátu alebo dožiadaného členského štátu iniciovali postup na účely dosiahnutia vzájomnej dohody a ak výsledok tohto postupu môže mať vplyv na pohľadávku, v súvislosti s ktorou sa o požiadalo o pomoc, opatrenia na vymáhanie sa prerušia alebo pozastavia do ukončenia tohto postupu, pokiaľ sa netýka prípadu, ktorý je bezodkladne naliehavý z dôvodu podvodov alebo platobnej neschopnosti. Ak sa opatrenia na vymáhanie prerušili alebo pozastavili, uplatňuje sa druhý pododsek.

Článok 15

Zmena alebo stiahnutie žiadosti o pomoc pri vymáhaní

1. Dožadujúci orgán bezodkladne dožiadanému orgánu oznamuje každú následnú zmenu vo svojej žiadosti o vymáhanie alebo jej stiahnutie spolu s dôvodmi, ktoré k zmene alebo stiahnutiu vedú.

2. Ak zmena v žiadosti vyplýva z rozhodnutia vecne príslušného orgánu uvedeného v článku 14 ods. 1, dožadujúci orgán oznamuje toto rozhodnutie spolu so zmeneným jednotným exekučným titulom v dožiadanom členskom štáte. Dožiadaný orgán následne prijme ďalšie opatrenia na vymáhanie na základe zmeneného nástroja.

Opatrenia na vymáhanie alebo predbežné opatrenia, ktoré už boli prijaté na základe pôvodného jednotného exekučného titulu v dožiadanom členskom štáte, sa môžu aj naďalej uplatňovať na základe zmeneného nástroja, pokiaľ zmena v žiadosti nie je spôsobená neplatnosťou pôvodného exekučného titulu v dožadujúcom členskom štáte alebo pôvodného jednotného exekučného titulu v dožiadanom členskom štáte.

Články 12 a 14 sa uplatňujú v súvislosti so zmeneným nástrojom.

Článok 16

Žiadosť o predbežné opatrenia

1. Dožiadateľ orgán na žiadosť dožadujúceho orgánu prijíma, ak to umožňujú jeho vnútroštátne právne predpisy a v súlade so svojimi správnymi postupmi, predbežné opatrenia s cieľom zabezpečiť vymáhanie v prípade, keď sa pohľadávka alebo exekučný titul v dožadujúcom členskom štáte napadnú v čase podania žiadosti alebo keď pohľadávka ešte nie je predmetom exekučného titulu v dožadujúcom členskom štáte, pokiaľ predbežné opatrenia sú možné v podobnej situácii aj podľa vnútroštátnych právnych predpisov a správnych postupov dožadujúceho členského štátu.

K žiadosti o predbežné opatrenia v dožiadanom členskom štáte sa prikladá dokument, ak existuje, ktorý je vystavený s cieľom umožniť prijať predbežné opatrenia v dožadujúcom členskom štáte a ktorý sa týka pohľadávky, v súvislosti s ktorou sa žiada o vzájomnú pomoc. V dožiadanom členskom štáte nepodlieha tento dokument nijakému úkonu uznania, doplnenia alebo nahradenia.

2. K žiadosti o predbežné opatrenia môžu byť priložené ďalšie dokumenty týkajúce sa pohľadávky, ktoré boli vydané v dožadujúcom členskom štáte.

Článok 17

Pravidlá, ktoré sa vzťahujú na žiadosť o predbežné opatrenia

Na uplatňovanie článku 16 sa primerane vzťahuje článok 10 ods. 2, článok 13 ods. 1 a 2 a články 14 a 15.

Článok 18

Obmedzenie povinností dožiadateľského orgánu

1. Dožiadateľ orgán nie je povinný poskytovať pomoc ustanovenú v článkoch 10 až 16, ak by vymáhanie pohľadávky z dôvodu situácie dlžníka spôsobilo vážne ekonomické alebo sociálne ťažkosti v dožiadanom členskom štáte, pokiaľ takúto výnimku pri vnútroštátnych pohľadávkach umožňujú zákony, iné právne predpisy a správne postupy platné v tomto členskom štáte.

2. Dožiadateľ orgán nie je povinný poskytovať pomoc ustanovenú v článkoch 5 a článkoch 7 až 16, ak sa pôvodná žiadosť o pomoc podľa článku 5, 7, 8, 10 alebo 16 týka pohľadávky, pri ktorých medzi dátumom splatnosti pohľadávky v dožadujúcom členskom štáte a dátumom pôvodnej žiadosti o pomoc uplynulo viac ako päť rokov.

V prípadoch, keď sú pohľadávka alebo pôvodný exekučný titul v dožadujúcom členskom štáte napadnuté, sa však za začiatok päťročnej lehoty považuje okamih, keď sa v dožadujúcom členskom štáte stanoví, že už nie je možné ďalej túto pohľadávku alebo exekučný titul spochybňovať.

Okrem toho v prípadoch, keď príslušné orgány dožadujúceho členského štátu povolia odloženie platby alebo splátkový kalendár, sa za začiatok päťročnej lehoty považuje okamih, keď uplynula celá lehota splatnosti.

V takýchto prípadoch však dožiadateľ orgán nie je povinný poskytovať pomoc v súvislosti s pohľadávkami, pri ktorých uplynulo viac ako desať rokov od dátumu splatnosti pohľadávky v dožadujúcom členskom štáte.

3. Členský štát nie je povinný poskytovať pomoc, ak celková suma pohľadávok upravených v tejto smernici, v súvislosti s ktorými sa žiada po pomoc, je nižšia ako 1 500 EUR.

4. Dožiadateľ orgán informuje dožadujúci orgán o dôvodoch zamietnutia žiadosti o pomoc.

Článok 19

Premlčanie

1. Na premlčacie lehoty sa vzťahujú výlučne zákony platné v dožadujúcom členskom štáte.

2. Pokiaľ ide o pozastavenie, prerušenie alebo predĺženie premlčacích lehôt, všetky kroky prijaté pri vymáhaní pohľadávok dožiadateľským orgánom alebo v jeho mene na základe žiadosti o pomoc, ktorých účinkom je pozastavenie, prerušenie alebo predĺženie premlčacej lehoty podľa právnych predpisov platných v dožiadanom členskom štáte, sa považujú za kroky, ktoré majú rovnaký účinok v dožadujúcom členskom štáte pod podmienkou, že zodpovedajúci účinok je ustanovený v právnych predpisoch platných v dožadujúcom členskom štáte.

Ak pozastavenie, prerušenie alebo predĺženie premlčacej lehoty nie je možné podľa právnych predpisov platných v dožiadanom členskom štáte, všetky kroky prijaté pri vymáhaní pohľadávok dožiadaným orgánom alebo v jeho mene na základe žiadosti o pomoc, ktorých účinkom by bolo pozastavenie, prerušenie alebo predĺženie premlčacej lehoty podľa právnych predpisov platných v dožadujúcom členskom štáte, ak by ich vykonal dožadujúci orgán vo svojom členskom štáte alebo ak by sa vykonal v jeho mene, sa považujú za prijaté v dožadujúcom členskom štáte, pokiaľ ide o uvedený účinok.

Prvým a druhým pododsekom nie je dotknuté právo príslušných orgánov v dožadujúcom členskom štáte prijímať opatrenia na pozastavenie, prerušenie alebo predĺženie premlčacej lehoty v súlade s právnymi predpismi platnými v tomto členskom štáte.

3. Dožadujúci orgán a dožiadaný orgán sa navzájom informujú o každom úkone, ktorým sa prerušuje, pozastavuje alebo predlžuje premlčacia lehota týkajúca sa pohľadávky, v súvislosti s ktorou sa žiadalo o opatrenia na vymáhanie alebo predbežné opatrenia, alebo ktorý môže mať takýto účinok.

Článok 20

Náklady

1. V súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi dožiadaného členského štátu sa dožiadaný orgán usiluje od dotknutej osoby vymôcť okrem súm uvedených v článku 13 ods. 5 náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním, ktoré si ponechá.

2. Členské štáty sa zriekajú všetkých vzájomných nárokov na náhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní akejkoľvek vzájomnej pomoci, ktorú si navzájom poskytujú podľa tejto smernice.

Ak však vymáhanie spôsobí vznik osobitného problému, zahŕňa veľmi vysoké sumy nákladov alebo sa týka boja proti organizovanej trestnej činnosti, dožadujúci a dožiadaný orgán sa môžu dohodnúť na spôsobe náhrady nákladov v takýchto osobitných prípadoch.

3. Bez ohľadu na odsek 2 zostáva dožadujúci členský štát zodpovedný voči dožiadanému členskému štátu za všetky

náklady a všetky straty, ktoré vznikli v dôsledku opatrení považovaných za neodôvodnené, pokiaľ ide buď o podstatu pohľadávky alebo platnosť exekučného titulu a/alebo nástroja na predbežné opatrenia, ktoré vydal dožadujúci orgán.

KAPITOLA V

VŠEOBECNÉ PRAVIDLÁ, KTORÉ SA VZŤAHUJÚ NA VŠETKY DRUHY ŽIADOSTÍ O POMOC

Článok 21

Štandardné formuláre a spôsoby komunikácie

1. Žiadosti o informácie podľa článku 5 ods. 1, žiadosti o oznámenie podľa článku 8 ods. 1, žiadosti o vymáhanie podľa článku 10 ods. 1 alebo žiadosti o predbežné opatrenia podľa článku 16 ods. 1 sa zasielajú elektronicky prostredníctvom štandardného formulára, pokiaľ tomu nebránia technické dôvody. Tieto formuláre sa používajú, pokiaľ je to možné, aj na ďalšiu komunikáciu v súvislosti so žiadosťou.

Jednotný exekučný titul v dožiadanom členskom štáte a dokument umožňujúci prijať predbežné opatrenia v dožadujúcom členskom štáte, ako aj ďalšie dokumenty uvedené v článkoch 12 a 16 sa tiež zasielajú elektronicky, pokiaľ tomu nebránia technické dôvody.

K štandardným formulárom sa môžu prípadne priložiť správy, výkazy a ďalšie dokumenty alebo overené kópie alebo výpisy z týchto dokumentov, ktoré sa takisto zasielajú elektronicky, pokiaľ tomu nebránia technické dôvody.

Štandardné formuláre a komunikácia elektronicky sa smú používať aj pri výmene informácií podľa článku 6.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na informácie a dokumenty získané v dôsledku prítomnosti v správnych úradoch v inom členskom štáte alebo účasti na správnych vyšetrovaniach v inom členskom štáte podľa článku 7.

3. Ak sa komunikácia neuskutočňuje elektronicky alebo prostredníctvom štandardných formulárov, neovplyvňuje to platnosť získaných informácií ani opatrení prijatých v rámci vybavovania žiadosti o pomoc.

Článok 22

Používanie jazykov

1. Všetky žiadosti o pomoc, štandardné formuláre na oznamovanie a jednotné exekučné tituly v dožiadanom členskom štáte sa zasielajú v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov dožiadaného členského štátu, prípadne je k nim priložený preklad do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov dožiadaného členského štátu. Skutočnosť, že niektoré ich časti sú napísané v inom jazyku, než je úradný jazyk – alebo jeden z úradných jazykov – dožiadaného členského štátu, nemá vplyv na ich platnosť alebo na platnosť postupu, pokiaľ sa na tomto inom jazyku dohodnú dotknuté členské štáty.

2. Dokumenty, v súvislosti s ktorými sa žiada o oznámenie podľa článku 8, môžu byť dožiadanému orgánu zaslané v úradnom jazyku dožadujúceho členského štátu.

3. Ak sú k žiadosti priložené iné dokumenty než dokumenty uvedené v odsekoch 1 a 2, dožiadaný orgán môže v prípade potreby požiadať dožadujúci orgán o preklad týchto dokumentov do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov dožiadaného členského štátu, alebo do akéhokoľvek iného jazyka, na ktorom sa dotknuté členské štáty dvojstranne dohodnú.

Článok 23

Zverejňovanie informácií a dokumentov

1. Na informácie oznamované v akejkoľvek forme podľa tejto smernice sa vzťahuje povinnosť dodržiavať úradné tajomstvo, pričom takéto informácie požívajú ochranu vzťahujúcu sa na podobné informácie na základe vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý ich prijal.

Takéto informácie sa môžu využívať na účely uplatnenia exekučných alebo predbežných opatrení v súvislosti s pohľadávkami, ktoré upravuje táto smernica. Tiež sa môžu používať na účely stanovenia a vymáhania povinných príspevkov sociálneho zabezpečenia.

2. Osoby, ktoré sú náležite akreditované Bezpečnostným akreditačným orgánom Európskej komisie, môžu mať prístup k týmto informáciám, len keď je to potrebné na zabezpečenie starostlivosti o sieť CCN, jej údržbu a vývoj.

3. Členský štát, ktorý informácie poskytuje, povolí ich použitie na iné účely ako účely uvedené v odseku 1

v členskom štáte, ktorý informácie prijíma, ak na základe právnych predpisov členského štátu, ktorý informácie poskytuje, možno tieto informácie využívať na podobné účely.

4. Ak dožadujúci alebo dožiadaný orgán dospeje k záveru, že informácie získané podľa tejto smernice môžu byť užitočné pre tretí členský štát na účely uvedené v odseku 1, môže tieto informácie tomuto tretiemu členskému štátu odoslať pod podmienkou, že toto odoslanie je v súlade s pravidlami a postupmi ustanovenými v tejto smernici. Zároveň informuje členský štát, z ktorého informácie pochádzajú, o svojom zámere poskytnúť tieto informácie tretiemu členskému štátu. Členský štát, z ktorého informácie pochádzajú, môže proti takémuto poskytnutiu informácií namietat do desiatich pracovných dní odo dňa, keď mu túto skutočnosť oznámil členský štát, ktorý si želá uvedené informácie poskytnúť.

5. Povolenie použiť podľa odseku 3 informácie, ktoré boli odoslané podľa odseku 4, môže udeliť iba členský štát, z ktorého tieto informácie pochádzajú.

6. Informácie oznamované v akejkoľvek forme podľa tejto smernice môžu ako dôkaz uviesť alebo použiť všetky orgány členského štátu, ktorý tieto informácie prijíma, na rovnakom základe ako podobné informácie získané v rámci tohto štátu.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 24

Uplatňovanie iných dohôd o pomoci

1. Táto smernica sa nedotýka plnenia akýchkoľvek povinností poskytovať širšiu pomoc, ktoré vyplývajú z dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní, vrátane dohôd a dojednaní na účely oznamovanie právnych alebo mimoprávných aktov.

2. Keď členské štáty uzatvárajú takéto dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo dojednania v záležitostiach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, s iným cieľom, ako je riešenie jednotlivých prípadov, bezodkladne o tom informujú Komisiu. Komisia zase informuje ostatné členské štáty.

3. Keď členské štáty poskytujú na základe dvojstrannej alebo mnohostrannej dohody alebo dojednania takúto väčšiu mieru vzájomnej pomoci, môžu využívať elektronickú komunikačnú sieť a štandardné formuláre prijaté na vykonanie tejto smernice.

Článok 25**Výbor**

1. Komisii pomáha Výbor pre vymáhanie.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES sa stanovuje na tri mesiace.

Článok 26**Vykonávacie ustanovenia**

V súlade s postupom uvedeným v článku 25 ods. 2 prijme Komisia podrobné pravidlá na vykonávanie článku 4 ods. 2, 3 a 4, článku 5 ods. 1, článkov 8 a 10, článku 12 ods. 1, článku 13 ods. 2, 3, 4 a 5, článku 15, článku 16 ods. 1 a článku 21 ods. 1.

Uvedené pravidlá sa týkajú minimálne týchto písmen:

- a) praktických opatrení týkajúcich sa organizácie kontaktov medzi ústrednými kontaktnými úradmi, ostatnými kontaktnými úradmi a kontaktnými jednotkami uvedenými v článku 4 ods. 2, 3 a 4 rôznych členských štátov a kontaktov s Komisiou;
- b) prostriedkov, ktorými sa môžu zasielať oznámenia medzi orgánmi;
- c) formátu a ďalších údajov štandardných formulárov, ktoré sa majú používať na účely článku 5 ods. 1, článku 8, článku 10 ods. 1, článku 12 ods. 1 a článku 16 ods. 1;
- d) prepočtu súm, ktoré sa majú vymôcť, a prevodu súm, ktoré sa vymohli.

Článok 27**Správy**

1. Každý členský štát každý rok do 31. marca oznamuje Komisii:
 - a) počet žiadostí o informácie, žiadostí o oznámenie a o vymáhanie pohľadávky alebo žiadostí o predbežné opatrenia, ktoré zaslal každému dožiadanému členskému štátu a ktoré dostal od každého dožadujúceho členského štátu každý rok;
 - b) výšku pohľadávok, v súvislosti s ktorými bol požiadaný o pomoc pri vymáhaní, a vymožené sumy.

2. Členské štáty môžu poskytovať aj akékoľvek ďalšie informácie, ktoré môžu byť užitočné pri hodnotení vzájomnej pomoci poskytovanej podľa tejto smernice.

3. Komisia každých päť rokov predkladá Európskemu parlamentu a Rade správu o fungovaní mechanizmov ustanovených touto smernicou.

Článok 28**Transpozícia**

1. Členské štáty prijímú a uverejnia do 31. decembra 2011 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto ustanovenia sa uplatňujú od 1. januára 2012.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 29**Zrušenie smernice 2008/55/ES**

Smernica 2008/55/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2012.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 30**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 31**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 16. marca 2010

Za Radu
predsedníčka
E. SALGADO